

Král český

Dlouho, dlouho trvala jednání s českými pány. V roce 1575 přijel císař do Prahy spolu s manželkou a syny Rudolfem, Arnoštem, Matyášem a Maximiliánem – jeho rodina se mezitím rozrostla.

Císař vyzval české šlechtice, aby jeho prvorozeného syna uznali za českého krále. Slíbil jim ochranu náboženské svobody: Nikdo nebude pronásledován za svoje vyznání.

A tak 20. září pánové přijali Rudolfa za českého krále. Blahopřáli mu – česky ovšem, takže jim Rudolf vůbec nerozuměl a museli mu všechno překládat.

Druhý den dovezli z hradu Karlštejna korunovační klenoty a den poté, 22. září se konala korunovace. Do Prahy se sjeli všichni vznešení lidé, vždyť každý chtěl spatřit nového panovníka.

V chrámu svatého Víta proto postavili dřevěné tribuny, aby na obřad každý dobře viděl. Pražský arcibiskup pak Rudolfa pomazal svatým olejem, do rukou mu vložil žezlo a jablko a nakonec mu šlechtic Vilém z Rožmberka posadil na hlavu korunu.

Češi mají nového krále! Jeden po druhém předstupovali pánové k Rudolfovi, pokládali na královskou korunu dva prsty a slibovali věrnost a poslušnost.

Rudolf také pasoval čtyři muže na rytíře. A pak už mohla začít hostina! Dvanáct tabulí prostřeli ve Vladislavském sále Pražského hradu.

Rudolf se přes to všechno necítil v Čechách dobře. Rád z Prahy odjel do Řezna, kde se konala další korunovace. Rudolfa totiž zvolili i římským králem.

Hostina na počest korunovace v Řezně byla bohatá: Na náměstí se opékal celý vůl, z kašny teklo červené i bílé víno.

Lidé jásali, protože pánové mezi ně rozhazovali stříbrné korunovační mince.

V Řezně se Rudolf cítil mnohem líp než v Praze. Ale věděl, že se tam bude muset vrátit.

